

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 16. juna 2023. godine
Br. Ref.:RK 2212/23

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI195/21

Podnosilac

Besnik Berisha

Ocena ustavnosti

**presude ARJ-UZVP. br. 15/2021 Vrhovnog suda Kosova, od 28. januara 2021.
godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija i
Enver Peci, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Besnik Berisha, sa boravištem u Prištini (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude [ARJ-UZVP. br. 15/2021] Vrhovnog suda Kosova, od 28. januara 2021. godine (u daljem tekstu: Vrhovni sud).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojim su podnosiocu zahteva navodno povređena prava zaštićena članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 40. [Sloboda izražavanja], članom 41. [Pravo na pristup javnim dokumentima] kao i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo, u vezi sa članom 6. [Pravo na pravično suđenje] i članom 10. [Sloboda izražavanja] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLjP).

Pravni osnov

4. Zahtev se zasniva na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i na pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 27. oktobra 2021. godine, podnosilac zahteva je putem elektronske pošte podneo svoj zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 8. novembra 2021. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Selvete Gërxhaliu-Krasniqi za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Gresa Caka-Nimani (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Safet Hoxha (članovi).
7. Dana 4. novembra 2021. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva. Istog dana, Sud je obavestio Vrhovni sud i Agenciju za informisanje i privatnost o registraciji zahteva i dostavio im je kopiju istog.
8. Dana 15. marta 2022. godine, Sud je obavestio Osnovni sud u Prištini (u daljem tekstu: Osnovni sud) o registraciji zahteva i zatražio informacije o preduzetim koracima u rešavanju ovog slučaja.
9. Dana 30. marta 2022. godine, Osnovni sud je dostavio kompletan dosije Sudu.
10. Dana 16. decembra 2022. godine, sudija Enver Peci je položio zakletvu pred predsednicom Republike Kosovo, kojom prilikom je otpočeo njegov mandat u Sudu.
11. Dana 23. marta 2023. godine, Sud je vratio dosije predmeta Osnovnom sudu.
12. Dana 22. maja 2023. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i većinom glasova je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

13. Iz spisa slučaja proizilazi da se podnosilac zahteva prijavio na konkurs Sudskog saveta Kosova (u daljem tekstu: SSK) za prijem novih sudija od 31. decembra 2018. godine. Nakon završetka procesa zapošljavanja, podnosilac zahteva nije bio uvršten na listu izabраниh kandidata.
14. Dana 14. februara 2020. godine, podnosilac zahteva se obratio SSK-u sa zahtevom za pristup njegovom dosijeu u procesu zapošljavanja.
15. U utvrđenom roku stavom 1. člana 12. Zakona br. 06/L-081 o pristupu javnim dokumentima, SSK nije odgovorio na zahtev podnosioca zahteva.
16. Dana 5. marta 2020. godine, podnosilac zahteva je podneo žalbu Agenciji za informacije i privatnost protiv SSK-a, u vezi sa ćutanjem SSK-a u odnosu na zahtev podnosioca zahteva za pristup njegovom dosijeu u procesu zapošljavanja. Svojom žalbom, podnosilac zahteva je tražio: i) pun pristup svom ličnom dosijeu u procesu zapošljavanja, koji je obuhvatao pet (5.) obrazaca za procenu pismenog zadatka od strane članova komisije za zapošljavanje; i ii) video snimak pismenog ispita.
17. Dana 3. septembra 2020. godine, Agencija za informacije i privatnost, oslanjajući se na član 20. Zakona br. 06/L-081 o pristupu javnim dokumentima, donela je odluku [Br. A-32/2020] kojom je u potpunosti odobrila žalbu podnosioca zahteva, obavezujući SSK da u roku od sedam (7) dana od datuma prijema odluke omogući podnosiocu zahteva potpuni pristup javnim dokumentima, odnosno u njegovom ličnom dosijeu u procesu zapošljavanja.
18. U obrazloženju odluke [br. A-32/2020] Agencije za informacije i privatnost, istaknuto je da se odgovor na žalbu i spisi upućeni od strane SSK-a ne poklapaju sa žalbenim navodima podnosioca zahteva u vezi sa obrascima za ocenjivanje. Pored ovog nepoklapanja, Agencija za informacije i privatnost se u obrazloženju svoje odluke pozvala i na Obaveštenje o rezultatu Komisije za zapošljavanje koje je priložio SSK, u kome se govorilo o konkursu od 31. januara 2018. godine, dok se podnosilac zahteva u svojoj žalbi pozivao na konkurs od 31. decembra 2018. godine. Nadalje, u navedenoj odluci je naglašeno da dopis SSK-a kojim je odbijen zahtev podnosioca zahteva za pristup službenim dokumentima nije sadržao datum protokola i isti se pozivao na član 12. stav 1.6 Zakona br. 03/L-215 o pristupu javnim dokumentima, zakon koji je ukinut i koji se nije poklapao sa rešavanjem žalbe podnete 2020. godine.
19. Dana 14. septembra 2020. godine, SSK je podneo tužbu Osnovnom sudu, predlažući poništenje odluke [br. A-32/2020] Agencije za informacije i privatnost od 3. septembra 2020. godine i istovremeno je zatražio odlaganje izvršenja navedene odluke do odlučivanja o meritumu slučaja.
20. Dana 17. septembra 2020. godine, Osnovni sud je rešenjem [A. br. 1522/2020] usvojio kao osnovan zahtev SSK-a samo u delu odlaganja izvršenja odluke [br. A-32/2020] od 3. septembra 2020. godine Agencije za informacije i privatnost, kojom je odlučeno da se izvršenje navedenog rešenja odloži do konačne sudske odluke.
21. Ocenjujući zahtev za odlaganje izvršenja odluke [br. A-32/2020] od 3. septembra 2020. godine Agencije za informacije i privatnost, Osnovni sud, pozivajući se na član 22. stav 2. u

vezi stava 6. Zakona br. 03/L-202 o upravnim sporovima, utvrdio je da je tužilac pružio pouzdane dokaze koji dokazuju da bi izvršenje odluke nanelo tešku nepopravljivu štetu i da odlaganje izvršenja odluke do odlučivanja u slučaju na meritoran način nije protivan javnom interesu niti nanosi veliku štetu protivnoj strani, odnosno zainteresovanom licu.

22. Dana 23. septembra 2020. godine, podnosilac zahteva je podneo žalbu Apelacionom sudu protiv rešenja Osnovnog suda [A. br. 1522/2020] od 17. septembra 2020. godine, u kojem je naveo da je došlo do povrede odredaba postupka. Podnosilac zahteva je žalbom istakao da; i) pri donošenju rešenja [A. br. 1522/2020] od 17. septembra 2020. godine, Osnovni sud je povredio odredbe Zakona o upravnim sporovima. Podnosilac zahteva je precizirao da je odlaganje izvršenja rešenja [br. A-32/ 2020] Agencije za informacije i privatnost nanelo nenadoknadivu štetu njegovom profesionalnom napredovanju; i da ii) Osnovni sud nije obrazložio zašto odlaganje izvršenja odluke nije u suprotnosti sa javnim interesom. Što se tiče ispunjenosti uslova o nenadoknadivoj šteti koja bi se tužiocu mogla naneti, podnosilac zahteva je dodao da nije bilo štete koju bi tužilac mogao da pretrpi jer je zatražen pristup dokumentima koji se odnose samo na njega, bez narušavanja privatnosti drugih.
23. Apelacioni sud je 8. oktobra 2020. godine rešenjem [AA. br. 553/ 2020] usvojio žalbu podnosioca zahteva kao osnovanu i poništio rešenje [A. br. 1522/ 2020] Osnovnog suda od 17. septembra 2020. godine, kojim je predmet vratio na ponovno suđenje i odlučivanje. Apelacioni sud je u obrazloženju svoje odluke dodao da je u navedenom rešenju Osnovnog suda učinjena bitna povreda odredaba postupka, koja je rezultirala nejasnom, kontradiktornom i nepotpunom odlukom u dokazivanju činjeničnog stanja. Dalje, u obrazloženju rešenja [A. br. 1522/ 2020] Osnovnog suda, ocenjeno je da je isto manjkavo u pogledu odlučnih činjenica, kao što su mogućnost nanošenja nenadoknadive štete i obrazloženje da odlaganje nije protivno javnom interesu i da se protivnoj strani, tj. zainteresovanom licu ne pričinjava velika šteta. Tako je u obrazloženju odluke Apelacionog suda naglašeno da Osnovni sud nije bio u mogućnosti da u potpunosti dokaže činjenično stanje i da u slučaju donošenja odluke, prvostepeni sud, na osnovu člana 22. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, mora tražiti od tužioca da pruži ubedljive dokaze ili činjenice za odlaganje izvršenja osporene odluke.
24. Dana 26. oktobra 2020. godine, Osnovni sud je, postupajući u ponovnom postupku suđenja, rešenjem [A. br. 1522/ 2020] usvojio kao osnovan zahtev SSK-a za odlaganje izvršenja rešenja [br. A-32/2020] Agencije za informacije i privatnost od 03. septembra 2020. godine, odlažući izvršenje navedenog rešenja do konačne sudske odluke. U obrazloženju rešenja Osnovnog suda je istaknuto sledeće:

„Na osnovu navedenih odredbi i razmatrajući zahtev za odlaganje izvršenja osporene odluke, kao i dopunskih dokaza koje je tužilac priložio nakon donošenja sudskog rešenja po preporuci Apelacionog suda Kosova, rešenjem AA. br. 553/ 2020 od 08. oktobra 2020. godine, Sud je ocenio da je tužilac pružio pouzdane dokaze koje dokazuju činjenicu da bi izvršenjem rešenja tužiocu bila naneta šteta koja bi se teško mogla popraviti. Takođe, Sud je utvrdio da odlaganje izvršenja odluke do meritornog odlučivanja nije u suprotnosti sa javnim interesom, niti bi odlaganje nanelo veliku štetu protivnoj strani, odnosno zainteresovanom licu.

Pošto je redovno funkcionisanje državnih institucija od opšteg interesa, shodno tome, Sud ocenjuje da je odlaganje izvršenja pobijane odluke do donošenja odluke po tužbi tužioca u javnom interesu i da odlaganje ne bi nanelo veliku štetu protivnoj strani, odnosno zainteresovanom licu. Time se izbegavaju moguće posledice koje bi nastale u

budućnosti, ukoliko se pobijana odluka tuženog, na kraju sudskog procesa, pokaže da je doneta u suprotnosti sa zakonom.“

25. Dana 30. oktobra 2020. godine, podnosilac zahteva je podneo žalbu Apelacionom sudu na navedeno rešenje Osnovnog suda, navodeći da je došlo do povrede odredaba postupka. Podnosilac zahteva je u svojoj žalbi, između ostalog, istakao da Sud nije obrazložio zašto odlaganje izvršenja odluke Agencije za informacije i privatnost nije protivno javnom interesu i kakva bi eventualna šteta mogla biti naneta tužiocu u slučaju da bi predmetna odluka bila izvršena.
26. Dana 18. novembra 2020. godine, Apelacioni sud je 18. novembra 2020. godine rešenjem [AA. br. 625/2020] odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrdio rešenje [A. br. 1522/2020] Osnovnog suda od 26. oktobra 2020. godine, smatrajući ga pravičnim i zakonitim. U obrazloženju svog rešenja, Apelacioni sud je ocenio da su se stekli uslovi za odlaganje izvršenja upravnog akta prema članu 22. stav 2. Zakona o upravnim sporovima i da je Osnovni sud pravično utvrdio činjenično stanje i pravično je primenio procesne i materijalne odredbe.
27. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je podneo zahtev za vanrednu reviziju sudske odluke Vrhovnom sudu protiv odluke [AA. br. 625/2020] Apelacionog suda od 18. novembra 2020. godine, zbog povrede materijalnog prava i odredaba postupka.
28. Vrhovni sud je presudom [ARJ-UZVP. br. 15/2021], odbio kao neosnovan zahtev za vanrednu reviziju sudske odluke koji je podneo podnosilac zahteva. Vrhovni sud je u obrazloženju svoje presude našao da je Apelacioni sud pravično primenio materijalno i procesno pravo i da su tvrdnje podnosioca zahteva bile neosnovane i bez uticaja da se činjenično stanje dokaže drugačije od onoga što je drugostepeni sud dokazao. Štaviše, u vezi sa odlaganjem izvršenja odluke Agencije za informacije i privatnost, u obrazloženju presude Vrhovnog suda je naglašeno da su kumulativno ispunjeni svi zakonski uslovi predviđeni članom 22. Zakona o upravnim sporovima i da su odluke nižestepenih sudova proizašle iz dokaza u spisima predmeta.

Navodi podnosioca zahteva

29. Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da je osporenom odlukom povređeno njegovo pravo zaštićeno članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 40. [Sloboda izražavanja], članom 41. [Pravo na pristup javnim dokumentima], članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava, u vezi sa članom 6. [Pravo na pravično suđenje] kao i članom 10. [Sloboda izražavanja] EKLJP-a.
30. Podnosilac zahteva navodi da je odlukama redovnih sudova o odlaganju izvršenja odluke [br. A-32/2020] Agencije za informacije i privatnost od 3. septembra 2020. godine, povređeno njemu zagarantovano pravo članom 41. [Pravo na pristup javnim dokumentima] Ustava. U prilog ovoj tvrdnji, podnosilac zahteva navodi sledeće:

„Mi, kao zainteresovana strana, smatramo da su sudske instance svojim pobijanim odlukama povredile pravo na slobodu izražavanja, odnosno pravo na pristup javnim dokumentima utvrđeno članom 41. Ustava Kosova.

Ovo iz razloga što je odlukom Agencije za informacije i privatnost A-32/ 2020 od 03. septembra 2020. godine, kao nadležne institucije, zainteresovanom licu Besniku

Berisha dato pravo uvida u javna dokumenta, međutim odluke redovnih sudskih instanci koji su odobrili odlaganje izvršenja ovog rešenja, uskratili su zainteresovanom licu pristup ovim dokumentima, nanevši mu veliku štetu u pogledu profesionalnog napredovanja u karijeri i omogućili su propuštanje rokova za pokretanje disciplinskog i krivičnog postupka.“

31. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da: (i) proglasi zahtev prihvatljivim; (ii) utvrdi da je došlo do povrede člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava; (iii) utvrdi da je došlo do povrede člana 41. [Pravo na pristup javnim dokumentima] Ustava kao rezultat odluka redovnih sudova da odlože izvršenje Odluke [A-32/2020] Agencije za informacije i privatnost; (iv) utvrdi da je došlo do povrede člana 54. [Sudska zaštita prava] Ustava; (v) utvrdi da je došlo do kršenja člana 6. [Pravo na pravično suđenje] i člana 10. [Sloboda izražavanja] EKLJP-a; i (vi) da proglasi nevažećim rešenje Osnovnog suda [A. br. 1522/2020] od 17. septembra 2020. godine, rešenje Osnovnog suda [A. br. 1522/20] od 26. oktobra 2020. godine, rešenje Apelacionog suda [AA. br. 625/2020] od 18. novembra 2020. godine i presudu [ARJ-UZVP. br. 15/ 2021] Vrhovnog suda od 28. januara 2021. godine.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31.

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. „Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.
2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama iiii za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.“

[...]

Član 41.

[Pravo na Pristup Javnim Dokumentima]

1. Svako lice uživa pravo pristupa javnim dokumentima.
2. Dokumenta koja posjeduju javni i državni organi, su javna, osim onih kojima je pristup zakonom ograničen, zbog privatnosti, poslovnih tajni ili informacija koje su klasifikovane kao pouzderljive.

Član 54

[Sudska Zaštita Prava]

„Svako ima pravo na sudsku zaštitu u slučaju kršenja ili uskraćivanja nekog prava koje je garantovano ovim Ustavom ili zakonom, kao i pravo na efikasne pravne mere ukoliko se utvrdi da je pravo prekršeno.“

Evropska konvencija za ljudska prava

Član 6 **(Pravo na pravično suđenje)**

1. *Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama, ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovnim na osnovu zakona. Presuda se mora izreći javno, ali se štampa i javnost mogu isključiti s celog ili s dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne bezbednosti u demokratskom društvu, kada to zahtevaju interesi maloletnika ili zaštita privatnog života stranaka, ili u meri koja je, po mišljenju suda, neophodno potrebna u posebnim okolnostima kada bi javnost mogla da naškodi interesima pravde.*

[...]

Član 10. **(Sloboda izražavanja)**

1. *„Svako ima pravo na slobodu izražavanja. Ovo pravo uključuje slobodu posedovanja sopstvenog mišljenja, primanja i saopštavanja informacija i ideja bez mešanja javne vlasti i bez obzira na granice. Ovaj način ne sprečava države da zahtevaju dozvole za rad televizijskih, radio i bioskopskih preduzeća.*
2. *Pošto korišćenje ovih sloboda povlači za sobom dužnosti i odgovornosti, ono se može podvrgnuti formalnostima, uslovima, ograničenjima ili kaznama propisanim zakonom i neophodnim u demokratskom društvu u interesu nacionalne bezbednosti, teritorijalnog integriteta ili javne bezbednosti, radi sprečavanja nereda ili kriminala, zaštite zdravlja ili morala, zaštite ugleda ili prava drugih, sprečavanja otkrivanja obaveštenja dobijenih u poverenju, ili radi očuvanja autoriteta i nepristrasnosti suda.“*

ZAKON BR. 03/L-202 O UPRAVNIM SPOROVIMA

Član 22.

1. *Tužba ne odlaže izvršenje upravnog akta protiv koga je ona podnesena, osim ako je zakonom drugačije predviđeno.*
2. *Po zahtevu tužioca, organ čiji se akt izvršava, odnosno organ nadležan za izvršavanje, može da odloži izvršenje do konačnog sudskog rešenja ako rešenje nanese štetu tužiocu koji teško bi mogao da se renovira a odlaženje nije protivno javnom interesu, niti odlaganjem ne nanese veća nenaknadiva šteta protivničkoj strani, odnosno zainteresovanom licu.*
3. *Uz zahtev za odlaganje mora se priložiti dokaz o podnesenoj tužbi.*
4. *Za odlaganje izvršenja nadležni organ donosi rešenje u roku od tri (3.) dana od dana prijema zahteva za odlaganje izvršenja.*
5. *Organ iz stava 2. ovog člana može odložiti izvršenje osporenog akta i iz drugih opravdanih razloga do konačnog sudskog rešenja, ukoliko to nije u suprotnosti sa javnim interesom.*
6. *Tužilac može tražiti i od suda odlaganje izvršenje osporenog akta sve do donošenja sudskog rešenja prema stavu 2. istoga člana.*
7. *O zahtevu sud odlučuje u roku od tri (3) dana od dana prijema zahteva.*

[...]

Član 63.
Ostale odredbe postupaka

Ako ovaj zakon ne sadrži odredbe o postupku u upravnom sporu, shodno će se primenjivati odredbe Zakona o parničnom postupku.

ZAKON BR. 03/L-006 O PARNIČNOM POSTUPKU

Član 182.

182.1 Osnovno kršenje odredbi parničnog postupka postoji ukoliko sud tokom postupka nije primenjivao ili je primenjivao na nepravilan način neku odredbu ovog zakona, a ova je imala ili mogla da ima uticaj na donošenje zakonite i pravedne presude.

182.2 Suštinsko kršenje odredbi parničnog postupka postoji uvek:

[...]

n) ukoliko presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati a posebno ukoliko je dispozitiv presude nerazumljiv ili kontradiktoran, po sebi ili sa razlozima presude, ili ukoliko presuda nema uopšte razloga ili u njoj nisu uopšte navedeni razlozi odlučnih činjenica, ili su ti razlozi nejasni, ili kontradiktorni ili ukoliko o odlučnim činjenicama postoje protivrečnosti između onoga što se u razlogu presude navodi o sadržaju dokumenta ili zapisnika o podacima datim u postupku i samih tih dokumenata ili zapisnika;

[...]

Član 183.

183.1 Postoji pogrešna ili nepotpuna konstatacija faktičkog stanja kada je sud pogrešno potvrdio neku odlučnu činjenicu, odnosno kada takvu činjenicu nije uopšte utvrdio.

183.2 Postoji nepotpuna konstatacija faktičkog stanja i kada o tome govore nove činjenice ili novi dokazi.

ZAKON BR. 06/L-081 O PRISTUPU JAVNIM DOKUMENTIMA

Član 20.
Žalba upućena agenciji

- 1. U slučaju da je javna institucija u potpunosti ili delimično odbila zahtev za pristup javnim dokumentima ili u slučaju ćutanja ili ne odgovaranja javne institucije, podnosilac zahteva može uputiti žalbu agenciji u roku od petnaest (15) dana od dana prijema odluke o odbijanju ili odluke o delimičnom odobravanju zahteva za ponovno razmatranje.*

2. Agencija primljenu žalbu saopštava javnoj instituciji koja je odlučila u vezi zahtevom za pristup, koji treba da u roku od sedam (7) dana od prijema žalbe pruži pismeni odgovor na navode podnete od podnosioca žalbe.
3. Nakon prijema odgovora od strane javne institucije ili u slučaju ne odgovaranja, agencija odlučuje o žalbi u roku od trideset (30) dana. Agencija internim aktom odlučuje o postupku i načinu odlučivanja u okviru ove institucije.
4. Agencija može u potpunosti da odobri žalbu i izmeni odluku javne institucije na način koji dozvoljava podnosiocu zahteva potpuni pristup javnim dokumentima koji su zahtevani u skladu sa odredbama ovog zakona.
5. Agencija može da delimično odobri žalbu i izmeni odluku javne institucije na način koji dozvoljava podnosiocu zahteva delimičan pristup javnim dokumentima u skladu sa odredbama ovog zakona
6. Javna institucija je obavezna da postupi po odluci agencije u roku od sedam (7) dana.
7. Agencija može odbiti žalbu i ostaviti na snazi odluku javne institucije za odbijanje ili delimično odobrenje pristupa javnim dokumentima
8. U slučaju potpunog ili delimičnog odbijanja žalbe, agencija donosi odluku koja treba da sadrži razloge za odbijanja žalbe i pravni lek koji podnosilac zahteva može koristiti protiv odluke o odbijanju žalbe.
9. Odluka treba da bude u pisanom obliku i treba da se dostavi podnosiocu zahteva lično, putem preporučene pošte ili putem elektronske pošte, ukoliko je podnosilac zahteva koristio ovaj metod da podnese zahtev za ponovno razmatranje.
10. Odluka agencije je konačna u upravnom postupku, koja se može osporiti samo putem tužbe u nadležnom sudu za upravne poslove.

Ocena prihvatljivosti zahteva

32. Sud prvo razmatra da li zahtev ispunjava uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom predviđeni Zakonom i dalje precizirani Poslovníkom o radu.
33. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, kojima je utvrđeno:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

34. Pored toga, Sud takođe ispituje da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume prihvatljivosti, koji su utvrđeni Zakonom. S tim u vezi, Sud se poziva na članove 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, kojima je utvrđeno:

Član 47. (Individualni zahtevi)

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48.
(Tačnost podneska)

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

Član 49.
(Rokovi)

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku...“

35. Kada je reč o ispunjenosti ovih kriterijuma, Sud nalazi da je podnosilac zahteva ovlašćena strana i osporava akt organa javne vlasti, odnosno presudu [ARJ-UZVP br. 15/ 2021] Vrhovnog suda od 28. januara 2020. godine, pošto je iscrpila sva pravna sredstva utvrđena zakonom. Podnosilac zahteva je takođe dostavio zahtev u skladu sa utvrđenim rokom iz člana 49. Zakona.
36. U nastavku, a u cilju ocene drugih kriterijuma prihvatljivosti, Sud najpre podseća da podnosilac zahteva u svom zahtevu tvrdi povredu prava zaštićenih Ustavom, odnosno članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] , članom 40. [Sloboda izražavanja], članom 41. [Pravo na pristup javnim dokumentima] i članom 54. [Sudska zaštita prava]. Podnosilac predstavke takođe tvrdi povredu prava na slobodu izražavanja utvrđenu članom 10. EKLJP-a.
37. Sud će prvo postupiti po tužbenom navodu podnosioca zahteva za povredu člana 31. Ustava da bi nastavio sa drugim navodima podnosioca zahteva.

I. Povodom navoda o povredi člana 31. u vezi sa članom 6. EKLJP-a

38. Na osnovu gore navedenog, Sud ističe da podnosilac zahteva navodi povredu svog prava na pravično i nepristrasno suđenje, zagarantovanog članom 31. Ustava, u vezi sa članom 6. EKLJP-a.
39. Međutim, u okolnostima konkretnog slučaja i u kontekstu navoda podnosioca žalbe o povredi člana 31. Ustava, u vezi sa članom 6. EKLJP-a, Sud se prvo poziva na tačku (b) stava (3) pravila 39. Poslovnika o radu prema kome Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako isti nije *ratione materiae* u skladu sa Ustavom.
40. Stoga, u kontekstu potonjeg, ocena ovog kriterijuma u okolnostima slučaja je važna jer postupci koji su razvijeni pred redovnim sudovima spadaju u delokrug „prethodnih postupaka“, odnosno pobijane presude Vrhovnog suda koja je u vezi sa rešenjem Apelacionog suda i rešenjem Osnovnog suda u Prištini, i odlučili su da uvažavaju zahtev SSK-a za odlaganje odluke Agencije za informacije i privatnost. Odlukom Agencije za informacije i privatnost, podnosiocu zahteva je omogućen: i) pun pristup svom ličnom dosijeu u procesu zapošljavanja, koji je uključivao pet (5) pismenih obrazaca ocene zadataka članova komisije za zapošljavanje; i ii) video snimak pismenog ispita. Shodno tome, Sud će dalje

proceniti da li je član 31. Ustava, u vezi sa članom 6. EKLJP-a primenljiv u okolnostima slučaja podnosioca zahteva.

41. U ovom specifičnom kontekstu, Sud primećuje da je pitanje primenljivosti člana 6. EKLJP-a u prethodnim postupcima EKLJP tumačio kroz svoju sudsku praksu, u skladu sa kojom je Sud, shodno članu 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači ljudska prava i osnovne slobode zagantovane Ustavom.
42. Sud takođe ističe da su kriterijumi u pogledu primenljivosti člana 31. Ustava u vezi sa prethodnim postupcima takođe utvrđeni u predmetima ovog Suda, uključujući, ali ne ograničavajući se na slučajeve KI122/17, sa podnosiocem zahteva *Česká Exportní Banka A.S.*, presuda od 30. aprila 2018. godine; KI150/16, podnosilac zahteva *Mark Frrok Gjokaj*, presuda od 31. decembra 2018. godine; KI81/19, podnosilac zahteva *Skender Podrimqaku*, rešenje o neprihvatljivosti od 09. novembra 2019. godine; KI107/19, podnosilac zahteva *Gafurr Bytyqi*, Odluka o neprihvatljivosti od 11. marta 2020. godine; KI195/20 podnosilac zahteva *Aigars Kesengfelds*, presuda od 29. marta 2021. godine; Opšta načela utvrđena ovim gore navedenim odlukama Suda zasnovani su na slučaju ESLJP-a, *Micallef protiv Malte*, presuda od 15. oktobra 2009. godine.
43. Shodno tome, da bi utvrdio da li je zahtev podnosioca zahteva *ratione materiae* u skladu sa Ustavom, Sud će se prvo pozvati na opšta načela utvrđena kroz sudsku praksu ESLJP-a i Suda u pogledu primenljivosti procesnih garancija člana 31. Ustava, u vezi sa članom 6. EKLJP-a u okolnostima konkretnog slučaja, a koje se odnose na postupak za ukidanje mere bezbednosti, koja predstavlja predmet ocene ovog zahteva, i onda će ih isto primeniti u okolnostima konkretnog slučaja.
 - (i) *Opšta načela o primeni člana 31. Ustava i člana 6. EKLJP u prethodnim postupcima*
44. Sud prvo ističe da se član 31. Ustava i član 6. EKLJP-a, u građanskom delu, primenjuju u postupcima koji utvrđuju građanska prava ili obaveze (vidi slučaj EKLJP-a: *Ringeisen protiv Austrije*, presuda od 22. juna 1972. godine, i vidi slučaj Suda: KI122/17, podnosilac zahteva *Česká Exportní Banka A.S.*, citirano iznad, stav 125; i KI195/20, podnosilac zahteva *Aigars Kesengfelds*, citirano iznad, stav 73). U smislu ovoga, Sud dalje navodi da se, u principu, na osnovu sudske prakse ESLJP-a „preliminarni postupci“, poput onih koji se odnose na uvođenje privremene mere/ mere obezbeđenja, ne smatraju da utvrđuju „građanska prava i obaveze“ i stoga, u principu, ne spadaju u delokrug takve zaštite člana 6. EKLJP-a (vidi slučaj EKLJP *Micallef protiv Malte*, citiran iznad, stav 75. i reference koje se u njemu koriste; vidi slučaj KI122/17, podnosilac zahteva *Česká Exportní Banka A.S.*, stav 126.).
45. Međutim, u presudi *Micallef protiv Malte*, ESLJP je promenio i konsolidovao svoj prethodni stav u pogledu neprimenljivosti proceduralnih garancija člana 6. EKLJP-a u „preliminarnom postupku“.
46. Na osnovu ove presude EKLJP-a, Sud primećuje da sve mere bezbednosti/ privremene mere ne određuju građanska prava ili obaveze i da bi se član 6. EKLJP-a smatrao primenljivim, EKLJP je definisao kriterijume na osnovu kojih se mora proceniti primenljivost člana 6. EKLJP-a u „prethodnim postupcima“ (vidi slučaj ESLJP-a, *Micallef protiv Malte*, citirano iznad, stavovi 83.-86.).

47. Prema kriterijumima utvrđenim u slučaju *Micallef protiv Malte*, koje je ovaj Sud prihvatio i kroz sudsku praksu, prvo, predmetno pravo mora biti „građansko“ kako u sudskom razmatranju tako i u postupcima u vezi sa merom bezbednosti, u autonomnom značenju ovog pojma prema članu 6. EKLJP-a (vidi, u ovom kontekstu, slučaj ESLJP-a, *Micallef protiv Malte*, citiran iznad, stav 84. i reference koje su tamo navedene; kao i videti slučajeve Suda KI122/17, podnosilac zahteva *Česká Exportní Banka A.S.*, citiran iznad, stav 130; KI81/19, podnosilac zahteva *Skender Podrimqaku*, citiran iznad, stav 47; KI107/19, podnosilac zahteva *Gafurr Bytyqi*, citiran iznad, stav 53; i KI195/20, podnosilac zahteva *Aigars Kesengfelds*, citiran iznad, stav 77). Drugo, ovaj postupak treba da na efektivan način utvrdi relevantno građansko pravo (vidi slučaj ESLJP-a, *Micallef protiv Malte*, citiran iznad, stav 85, i reference koje su tamo pomenute; kao i vidi slučajeve Suda: KI122/17, podnosilac zahteva *Česká Exportní Banka A.S.*, citiran iznad, stav 131; i KI81/19, podnosilac zahteva *Skender Podrimqaku*, citiran iznad, stav 48.; KI107/19, podnosilac zahteva *Gafurr Bytyqi*, citiran iznad, stav 53.; i KI195/20, podnosilac zahteva *Aigars Kesengfelds*, citiran iznad, stav 77.).
48. Shodno tome, Sud mora u nastavku da oceni da li su ova dva kriterijuma ispunjena u okolnostima konkretnog slučaja, čime se omogućava primenljivost procesnih garancija definisanih članom 31. Ustava u vezi sa članom član 6. EKLJP-a.

(ii) *Primena gore navedenih načela u okolnostima podnosioca zahteva*

49. Sud podseća da se suština predmeta odnosi na privremenu meru o kojoj je odlučeno do rešavanja građanskog spora između stranaka i koja se odnosi na pravo na pristup u javne dokumente. Podnosilac zahteva se prijavio na konkurs koji je raspisao SSK za prijem novih sudija, konkurs na kome nije izabran. Nakon toga, podnosilac zahteva je podneo žalbu Agenciji za informacije i privatnost na ćutanje SSK-a u vezi sa njegovim zahtevom za pristup dosijeu zapošljavanja, tražeći od Agencije za informacije i privatnost potpuni pristup njegovom ličnom dosijeu. Agencija za informacije i privatnost je u potpunosti odobrila žalbu podnosioca žalbe, obavezujući SSK da dozvoli pun pristup njegovom ličnom dosijeu u procesu zapošljavanja. Protiv navedene odluke, SSK je podneo tužbu Osnovnom sudu, predlažući da se njeno izvršenje odloži do meritorne odluke u slučaju, a zahtev je usvojen kao osnovan. Nakon ove odluke, podnosilac zahteva u svojstvu zainteresovanog lica je podneo žalbu Apelacionom sudu, navodeći da je došlo do povrede procesnog prava. Žalbu podnosioca zahteva usvojio je kao osnovanu Apelacioni sud, gde je poništio rešenje Osnovnog suda, vraćajući predmet na ponovno suđenje i odlučivanje. Osnovni sud je, postupajući u ponovljenom postupku, usvojio kao osnovan zahtev SSK-a za odlaganje izvršenja odluke Agencije za informacije i privatnost, kojim se izvršenje navedene odluke odlaže do donošenja konačne sudske odluke. Nakon podnošenja žalbe od strane podnosioca zahteva, Apelacioni sud je odbio njegovu žalbu kao neosnovanu i potvrdio rešenje Osnovnog suda, ističući da su se stekli uslovi za odlaganje izvršenja upravnog akta i da je Osnovni sud pravično potvrdio činjenično stanje i pravično je sproveo procesne i materijalne odredbe. Protiv odluke Apelacionog suda, podnosilac žalbe je podneo zahtev za vanrednu reviziju sudske odluke Vrhovnom sudu, navodeći povredu materijalnog prava i odredaba postupka. S tim u vezi, Vrhovni sud je odbio kao neosnovan zahtev za vanrednu reviziju sudske odluke koju je podneo podnosilac zahteva, nalazeći da je Apelacioni sud pravilno primenio materijalno i procesno pravo.
50. Shodno navedenom, Sud primećuje da je svrha prihvatanja tužbenog zahteva SSK-a, od strane redovnih sudova za odlaganje izvršenja rešenja Agencije za informacije i privatnost do meritorne odluke u slučaju opravdana činjenicom da bi izvršenje odluke donelo štetu

SSK-u koja bi se teško mogla popraviti, a s druge strane, odlaganje izvršenja odluke nije u suprotnosti javnog interesa i ne bi nanelo štetu protivnoj strani. Štaviše, u konkretnom slučaju, uvođenje mere bezbednosti u parničnom postupku predviđeno je članom 22. Zakona br. 03/L-202 o upravnim sporovima.

51. Iz gore navedenog, Sud primećuje da privremena mera u okolnostima konkretnog slučaja obuhvata „građansko“ pravo, odnosno pravo na pristup javnim dokumentima, čime je ispunjen prvi uslov za primenljivost procesnih garancija člana 6. EKLJP-a. Štaviše, što se tiče drugog uslova, Sud primećuje da privremena mera uvedena 2020. godine u stvari na efektivan način utvrđuje predmetno građansko pravo.
52. Stoga, na osnovu navedenog, Sud nalazi da su ispunjeni kriterijumi za primenljivost člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a, u relevantnim prethodnim postupcima.
53. Shodno tome, Sud nalazi da je zahtev podnosioca zahteva u vezi sa tvrdnjom o povredi člana 31. Ustava, u vezi sa članom 6. EKLJP-a *ratione materiae* u skladu sa Ustavom.
54. Pored toga, u vezi sa tvrdnjom podnosioca zahteva o povredi člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume prihvatljivosti utvrđene u stavu (1) (d) pravila 39. (Kriterijumi o prihvatljivosti) Poslovnika o radu. Pravilo 39. (1) (d) Poslovnika o radu utvrđuje kriterijume na osnovu kojih Sud može da razmatra zahtev, uključujući kriterijum da zahtev ne bude očigledno neosnovan. Pravilo 39. (1) (d) posebno utvrđuje sledeće:

Pravilo 39.
(Kriterijum o prihvatljivosti)

„(1) (d) ako zahtev tačno razjašnjava i, adekvatno iznosi činjenice i navode da su prava ili odredbe ustava povređene.“

55. Sud pre svega ističe da navedeno pravilo, zasnovano na sudskoj praksi Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP) i Suda, omogućava ovom poslednjem da proglasi zahteve neprihvatljivim iz razloga koji vežu sa meritumom slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može zahtev proglasiti neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegove osnovanosti, odnosno ako oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan po ustavnim osnovama, kako je to utvrđeno u stavu (2) pravila 39. Poslovnika o radu.
56. Na osnovu sudske prakse EKLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovanim“ u celini ili samo u vezi neke konkretne tvrdnje koju zahtev može da sadrži. S tim u vezi, ispravnije je da iste naziva kao „očigledno neosnovane tvrdnje“. Ove poslednje, na osnovu sudske prakse EKLJP-a, mogu se kategorisati u četiri odvojene grupe: (i) tvrdnje koje se kvalifikuju kao tvrdnje „četrtoog stepena“; (ii) tvrdnje koja su kategorisana sa „očiglednim ili evidentnim nedostatkom kršenja prava“; (iii) „nepotkrepljene ili neopravdane“ tvrdnje; i na kraju, (iv) „zbunjujuće i nejasne“ tvrdnje.
57. U kontekstu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno ocene da li je on očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud najpre podseća da je podnosilac zahteva u svom zahtevu, osim što je naveo član 31. Ustava, nije dalje argumentovao kako je došlo do povrede prava na pravično i nepristrasno suđenje.

58. Sud, na osnovu svoje sudske prakse i EKLJP-a, ocenjuje da su tvrdnje podnosioca zahteva nepotkrepljene ili neosnovane jer je podnosilac zahteva samo naveo povredu člana 31. Ustava, ne dajući nikakvo obrazloženje i ne potkrepljujući svoje tvrdnje o načinu kako je osporena presuda Vrhovnog suda, uključujući i odluke nižestepenih sudova, mogla dovesti do povrede njegovih osnovnih prava i sloboda zagwarantovanih Ustavom, odnosno članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava.
59. Sud takođe podseća da je više puta naglašavao da samo pominjanje člana Ustava, bez jasnog i adekvatnog obrazloženja kako je to pravo povređeno, nije dovoljno kao argument da se aktivira zaštitna mašinerija koju nudi Ustav i Sud, kao institucija koja se stara o poštovanju ljudskih prava i sloboda (vidi, u ovom kontekstu, slučajeve Suda: KI02/18, podnosilac zahteva *Vlada Republike Kosovo [Ministarstvo životne sredine i prostornog planiranja]*, rešenje o neprihvatljivosti, 20. jun 2019. godine, stav 36; i KI95/19, podnosilac zahteva *Ruzhdi Bejta*, rešenje o neprihvatljivosti od 8. oktobra 2019. godine, stavovi 30-31).
60. Sud takođe podseća da je, na osnovu člana 48. Zakona i stava (1) (d) pravila 39. Poslovnika o radu i svoje sudske prakse, više puta naglašavao: (i) stranke imaju obavezu da precizno razjasne i na adekvatan način iznesu činjenice i navode; i takođe (ii) da dokažu i dovoljno potkrepe svoje tvrdnje o povredi prava ili ustavnih odredbi.
61. Sud nalazi da je zahtev podnosioca zahteva u vezi sa njegovom tvrdnjom o povredi člana 31. Ustava neprihvatljiv, kako je utvrđeno članom 48. Zakona o Ustavnom sudu i stavom (1) (d) pravila 39. Poslovnika o radu.

II. U vezi sa članom 41. [Pravo na pristup javnim dokumentima] Ustava

62. Sud prvo podseća na tvrdnju podnosioca zahteva u vezi sa navedenim članom, gde u svom zahtevu izričito tvrdi sledeće:

„Mi, kao zainteresovana strana, smatramo da su sudske instance svojim pobijanim odlukama povredile pravo na slobodu izražavanja, odnosno pravo na pristup javnim dokumentima utvrđeno članom 41. Ustava Kosova.

Ovo iz razloga što je odlukom Agencije za informacije i privatnost A-32/ 2020 od 03. septembra 2020. godine, kao nadležne institucije, zainteresovanom licu Besniku Berisha dato pravo uvida u javna dokumenta, međutim odluke redovnih sudskih instanci koji su odobrili odlaganje izvršenja ovog rešenja, uskratili su zainteresovanom licu pristup ovim dokumentima, nanevši mu veliku štetu u pogledu profesionalnog napredovanja u karijeri i omogućili su propuštanje rokova za pokretanje disciplinskog i krivičnog postupka.“

63. Iz navedenog, Sud podseća da tvrdnja podnosioca zahteva za povredu člana 40. [Sloboda izražavanja] i člana 41. [Pravo na pristup javnim dokumentima] Ustava, koji se u konkretnom slučaju odnosi na prethodni postupak, takođe predstavlja predmet razmatranja samog glavnog tužbenog zahteva koju je SSK podneo pred redovnim sudovima.
64. Dakle, budući da se razmatranje tužbenog zahteva pokrenutog od strane SSK-a vodi pred redovnim sudovima, a koja se odnosi na privremenu meru koju su redovni sudovi uveli za odlaganje odluke Agencije za informacije i privatnost, Sud nalazi da je meritorni predmet

još uvek u postupku razmatranja pred redovnim sudovima, a predmet zahteva podnosioca zahteva pred Sudom je u vezi sa samim pitanjem merituma.

65. U svetlu gore navedenog, Sud primećuje da je sudski postupak u slučaju koji je pred nama u fazi razmatranja pred redovnim sudovima, odnosno Osnovnim sudom. Shodno tome, Sud ocenjuje da podnosilac zahteva svoje tvrdnje o povredi Ustavom zagaranovanih prava može podneti redovnim sudovima u sudskom postupku koji se vodi u Osnovnom sudu i dalje u drugim instancama. Prema tome, sve dok je slučaj u postupku razmatranja i dok podnosilac zahteva ima na raspolaganju pravna sredstva da pokreće pred redovnim sudovima povrede svojih Ustavom zagaranovanih prava, na osnovu principa supsidijarnosti, Sud ne može da ocenjuje i pruža svoj nalaz u vezi sa navodnim povredama.
66. Sud je u kontinuitetu kroz svoju sudsku praksu, po principu supsidijarnosti, naglašavao da je svrha i opravdanost obaveze iscrpljivanja pravnih lekova ili pravila iscrpljenosti da nadležnim organima, pre svega redovnim sudovima, ponudi rešenje mogućnosti da se spreče ili otklone navodne povrede Ustava. On se zasniva se na pretpostavci koja se ogleda u članu 32. [Pravo na pravno sredstvo] Ustava i u članu 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) EKLJP-a, da pravni poredak Republike Kosovo obezbeđuje delotvorno sredstvo za zaštitu prava i osnovnih sloboda zagaranovanih Ustavom. Ovo je važan aspekt supsidijarnog karaktera mašinerije ustavne pravde (vidi, u ovom kontekstu, sudske slučajeve KI43/20, podnositeljka zahteva *Fitore Sadikaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 31. avgusta 2020. godine, stav 37; KI42/20, podnosilac zahteva *Armend Hamiti*, rešenje o neprihvatljivosti od 31. avgusta 2020. godine, stav 44; KI179/20, podnosilac zahteva *Telekom Kosova A.D.*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. januara 2021. godine, stav 94; vidi takođe slučaj ESLJP-a *Aksoy protiv Turske*, br. 21987/93, presuda od 18. decembra 1996. godine, stav 51).
67. S tim u vezi Sud, na osnovu svoje sudske prakse, ističe da ako su postupci u toku pred redovnim sudovima, onda se zahtevi podnosioca zahteva pri Ustavnom sudu smatraju preuranjenim (vidi, u ovom kontekstu, slučajeve Suda, KI179/20, citiran iznad, stav 90; KI09/19, podnosilac zahteva *Leutrim Hajdari*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. februara 2019. godine, stav 41; i KI102/16, podnosilac zahteva *Shefqet Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 2. marta 2017. godine, stav 39).
68. Sud ističe da ovo rešenje o neprihvatljivosti ne sprečava podnosioca zahteva da ubuduće ponovo podnese ustavni zahtev, u zakonskom roku od 4 (četiri) meseca od dana prijema poslednje odluke redovnih sudova.
69. Što se tiče ostalih navoda podnosioca zahteva o povredi člana 40. [Sloboda izražavanja], člana 54. [Sudska zaštita prava] Ustava, u vezi sa članom 10. (Sloboda izražavanja) EKLJP-a, Sud ocenjuje da su ovi navodi nepotkrepljeni ili neobrazloženi. Ovo iz razloga što je podnosilac zahteva samo pomenuo povredu gore navedenih članova, ne pružajući nikakvo obrazloženje i ne potkrepljujući svoje navode o tome kako je osporena presuda Vrhovnog suda, uključujući i odluke nižestepenih sudova, mogla rezultirati povredom njegovih osnovnih prava i sloboda zagaranovanih Ustavom.
70. Iz gore navedenog, kao zaključak, Sud nalazi da podnosilac zahteva u svom zahtevu nije dokazao i potkrepio svoju tvrdnju da su redovni sudovi, usvajanjem tužbenog zahteva SSK-a za odlaganje odluke Agencije za informacije i privatnost, povredili njegovo pravo zagaranovano članom 31, 40, 41. i 54. Ustava, te je stoga zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kako je utvrđeno stavom (2) pravila 39. Poslovnika o radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7. Ustava, članom 48. Zakona i pravilom 39. (2) Poslovnika, dana 22. maja 2023. godine, većinom glasova

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija Izvestilac

Selvete Gërxhaliu-Krasniqi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani